

Data publikacji: (25.05-31.05.20)

Roślina: (Zboża)

Stan uprawy dla miejscowości Juszczyń:

W zależności od terminu siewu większości zbóż znajduje się w fazie strzelania w źdźbło, ale niektóre przechodzą w fazę kwitnienia(wg skali BBCH 51-61). W ubiegłym tygodniu wystąpiły wahania temperatury od 4,5⁰C do 19,7⁰C. Wilgotność względna powietrza mieściła się w przedziale od 43% do 97% opad deszczu 0,0-2,3 mm, temperatura gruntu 11,3⁰C-20,5⁰C prędkość wiatru do 0,4 do 6,7m/s.

Zagrożenia:

Plamistość siatkowa jęczmienia może się pojawić

Czynnikami sprzyjającymi rozwojowi plamistości siatkowej jęczmienia są: stosowanie porażonego ziarna do siewu, uprawa odmian nieodpornych, zbyt gęsty siew i bardzo zmienne warunki pogodowe. Zahamowanie rozwoju choroby w sezonie wegetacyjnym może nastąpić podczas przedłużającej się ciepłej i bezdeszczowej pogody. Plamistość siatkowa jęczmienia przenosi się z materiałem siewnym, ale źródłem porażenia są też resztki poźniwne i samosiewy, na których do wiosny tworzą się w otoczeniach worki i zarodniki workowe. Zarodniki konidialne wytwarzane na pierwszych porażonych liściach przenoszone są z kroplami deszczu oraz przez wiatr na dalsze rośliny. Plamistość siatkowa jęczmienia występuje częściej na jęczmieniu jarym niż na ozimym. Choroba masowo występuje w latach chłodnych oraz wilgotnych i może w takich sprzyjających warunkach powodować spadki plonów dochodzące do 40%. W warunkach suchej i ciepłej pogody (około 25⁰C) następuje zatrzymanie zarodnikowania i rozprzestrzeniania się sprawcy choroby. Pierwsze objawy plamistości siatkowej występują na młodych listkach siewek w postaci niewielkich, brunatnych plamek. Później plamy się wydłużają i tworzą siateczkę przecinających się kresek, które przebiegają pod kątem prostym, jak i równoległe do nerwów i mogą występować jednocześnie w kilku miejscach na liściu. Brzegi plam są nieregularne i rozmyte. W miejscach plam stopniowo pojawiają się chlorozy i blaszki liściowe żółkną. Silnie porażone liście zamierają. Mogą się też pojawić plamy brunatnoczarne lub ciemnobrunatne o nieregularnych kształtach z wąskimi żółtymi obwódkami. Objawy w postaci brązowych, nieregularnych plam obserwować można także na pochwach liściowych, źdźbłach, kłosach, na ościach i plewach. Objawy plamistości siatkowej jęczmienia można pomylić z objawami mączniaka prawdziwego zbóż i traw.

Próg szkodliwości:

- od końca fazy krzewienia (BBCH 29) do początku fazy strzelania w źdźbło, pierwszego i drugiego kolanka (BBCH 30–32), gdy stwierdzi się na 10–15% liści objawy choroby.

Zalecenia:

Zgodnie z zaleceniem IOR można stosować mieszaniny fungicydów od końca fazy krzewienia do końca fazy kłoszenia zawierające substancje aktywne tebukonazol

Zagrożenia:

Szkodniki

Skrzypionka zbożowa i skrzypionka błękitek może się pojawić

Chrząszcze skrzypionek zimę spędzają w ściółce, darni lub między korzeniami. Chrząszcze skrzypionki zbożowej (*Oulema melanopus*) i skrzypionki błękitek (*Oulema gallaeciana*) pojawiają się wiosną na roślinach żywicielskich (głównie jęczmień, pszenica, pszenżyto i owies, rzadziej plantacje żyta), gdy temperatura powietrza przez 2–3 dni przekracza około 10°C. Żerowanie chrząszczy skrzypionek w sprzyjających warunkach rozpoczyna się w II dekadzie kwietnia, po czym samice składają jaja (trwa to od połowy maja do połowy czerwca). Jaja długości około 1 mm, koloru miodowożółtego składane są na górnej stronie blaszki liściowej zbóż wzdłuż nerwów pojedynczo lub po kilka w jednym rzędzie. Po upływie około dwóch tygodni z jaj wylęgają się larwy (są brunatno-żółte z kulistą czarną głową, a całe ich ciało pokryte jest lepkiem śluzem i kałem), które wyjadają tkankę miękiszową wzdłuż nerwów liścia. Następnie pojawia się stadium poczwarki (skrzypionka zbożowa przepoczwarcza się w glebie na głębokości ok. 5 cm, a skrzypionka błękitek na roślinach w piankowych kokonach), które trwa około 12 dni. Po przepoczwarczeniu chrząszcze skrzypionek żerują jeszcze przez jakiś czas na trawach i samosiewach, po czym kryją się na zimowanie. W ciągu roku rozwija się jedno pokolenie skrzypionek. Szkodliwe są larwy, które niszczą górną skórkę liścia i tkankę miękiszową, natomiast skórka dolna pozostaje nieuszkodzona. Po pewnym czasie dolna skórka blaszki liściowej zasycha i bieleje. W wyniku żerowania skrzypionek liście zbóż zabrudzone są lepką substancją i kałem larw. Najgorsze jest to, że larwy powodują największe uszkodzenia na najważniejszych liściach – podflagowym i flagowym.

Próg szkodliwości

- 1–2 larwy na 1 źdźbło pszenicy ozimej, pszenżyta ozimego i żyta,
- 1 larwa na 2–3 źdźbła jęczmienia ozimego i jarego, pszenicy jarej, pszenżyta jarego i owsa.

Zalecenia:

Zaleca się stosowanie chemicznej ochrony roślin – dimetoat, chloropiryfos.

Decyzje o zastosowaniu ochrony chemicznej należy podjąć na podstawie własnego monitoringu stanu fitosanitarnego plantacji i doświadczenia.

Od 1 stycznia 2014 r. profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin mają obowiązek stosowania zasad integrowanej ochrony roślin.

Zgodnie z ustawą o środkach ochrony roślin z dnia 8 marca 2013 r.:

- Środki ochrony roślin mogą być stosowane jeżeli zostały dopuszczone do obrotu i stosowania.
- Środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,

- Przeciwdziałać zniesieniu środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków oraz planować stosowanie środków ochrony roślin z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem.
- Środki ochrony roślin stosuje się zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, sprzętem sprawnym technicznie i skalibrowanym.
- Zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych mogą być wykonywane przez osoby przeszkolone, zgodnie z art. 41 ww. ustawy.
- Profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin są zobowiązani do prowadzenia dokumentacji dotyczącej stosowanych środków ochrony roślin i przechowywania jej przez co najmniej 3 lata.

Data publikacji: (25.05-31.05.20)

Roślina: (Rzepak ozimy)

Stan uprawy dla miejscowości Juszczyń :

Uprawy rzepaku natomiast w fazie kwitnienia do zawiązywania strąków w zależności od terminu siewu od BBCH 69-76 .

W ubiegłym tygodniu wystąpiły wahania temperatury od 4,5⁰C do 19,7⁰C. Wilgotność względna powietrza mieściła się w przedziale od 43% do 97 %, opad deszczu 0,0-2,3 mm, temperatura gruntu 11,3⁰C-20,5⁰C prędkość wiatru 0,4do 6,7 m/s.

Zagrożenia

Chowacz podobnik

Chowacz podobnik jest chrząszczem wielkości 2,5–3 mm, czarnym, ale z powodu owłosienia wydaje się szary. Głowa ryjkowato wydłużona oraz czułki i odnóża są czarne. Na pokrywach skrzydeł są paski równej szerokości z łuskowatymi włoskami (szare) ułożonymi w rzędy. Składane przez samice w łuszczynach jaja są białe, błyszczące i owalne, długości ok 0,5 mm. Larwy chowacza podobnika są beznogie, długości 4–5 mm, białe, łukowato wygięte z jasnobrązową głową. Poczwarła szkodnika jest biała, długości ok. 4 mm. Wewnątrz łuszczyny żeruje tylko jedna larwa, niszcząc zwykle do 5 zawiązków nasion. Uszkodzone łuszczyny pozostają zamknięte, przedwcześnie żółkną i są lekko zdeformowane. Dorosłe larwy opuszczają łuszczyny i przepoczwarczają się w glebie. W lipcu i sierpniu pojawiają się młode chrząszcze. Chowacz podobnik wykształca jedno pokolenie w roku. Otwory w łuszczynach wydrążone przez chowacza podobnika są drogą do składania jaj przez dużo bardziej szkodliwego przyszczarka kapustnika, ale też drogą porażaną przez szarą pleśń.

Próg szkodliwości:

-obecność 4 chrząszczy chowacza podobnika na 25 roślinach.

Zalecenia:

Zabieg brzegowy wykonany odpowiednim środkiem. Do walki z chowaczem podobnikiem stosować można substancję czynną cypermetrynę, wykorzystać można substancję czynną etofenproks, do walki zastosować można substancję esfenwalerat, acetamipryd, deltametryna

Zagrożenia:

Pryszczarek kapustnik

Pryszczarek kapustnik jest muchówką komarowatego kształtu długości ok. 1,5 mm, barwy ciemno szarej z pomarańczowym odwłokiem. Szkodnik zimuje w ziemnych kokonach na głębokości do 10 cm. Wylot pierwszego pokolenia, najgroźniejszego dla rzepaku, następuje w początkach kwitnienia i w maju. Wiosna w tym roku wystartowała wcześniej, ale jest chłodno. Samice przyszczarka składają jaja grupkami do łuszczyn, głównie w otwory powstałe po żerowaniu chowacza podobnika, ale samica potrafi także składać jaja do młodych (wielkości do 1–2 cm) nieuszkodzonych łuszczyn, które mają jeszcze bardzo cienką warstwę

komórek. O ile w łuszczynie żeruje jedna larwa chowacza, to larw przyszczarka kapustnika może być w łuszczynie kilkadziesiąt, nawet 100 sztuk. Larwy szkodnika są na początku przezroczyste, potem kremowobiałe, a najstarsze larwy żółkną. Larwy uszkadzają nasiona i wysysają wewnętrzne ściany łuszczyn. Uszkodzone łuszczyny są nabrzmiące, skręcone, przedwcześnie żółkną i pękają, a nasiona osypują się.

Szkody wyrządzone są głównie przez pierwsze pokolenie i skupiają się często na obrzeżach pól rzepaku. Uszkodzona łuszczyna otwiera drogę larwom, które wypadają do gleby, gdzie przędą kokon i przepoczwarczają się. Ruchoma poczwarka wychodzi na powierzchnię gleby, skąd wylatują muchówki.

W ciągu roku występują 3 pokolenia przyszczarka kapustnika.

Próg szkodliwości:

- jest 1 muchówka przyszczarka kapustnika na 3–4 rośliny (0,25–0,3 muchówki/1 roślinę).

Zalecenia:

Po przekroczeniu progu szkodliwości zalecana ochrona chemiczna preparatami zawierającymi alfa-cypermetyryna, beta-cyflutryna, deltametryna, esfenwalerat, lambda-cyhalotryna tau-fluwalinat, zeta-cypermetyryna, zeta-cypermetyryna

Decyzje o zastosowaniu ochrony chemicznej należy podjąć na podstawie własnego monitoringu stanu fitosanitarnego plantacji i doświadczenia.

Od 1 stycznia 2014 r. profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin mają obowiązek stosowania zasad integrowanej ochrony roślin.

Zgodnie z ustawą o środkach ochrony roślin z dnia 8 marca 2013 r.:

- Środki ochrony roślin mogą być stosowane jeżeli zostały dopuszczone do obrotu i stosowania.
- Środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,
- Przeciwdziałać zniesieniu środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków oraz planować stosowanie środków ochrony roślin z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem.
- Środki ochrony roślin stosuje się zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, sprzętem sprawnym technicznie i skalibrowanym.
- Zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych mogą być wykonywane przez osoby przeszkolone, zgodnie z art. 41 ww. ustawy.
-
- Profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin są zobowiązani do prowadzenia dokumentacji dotyczącej stosowanych środków ochrony roślin i przechowywania jej przez co najmniej 3 lata

Data publikacji: (24.05-31.05.20)

Roślina: (Kukurydza)

Stan uprawy dla miejscowości Juszczyń :

Uprawy kukurydzy są w fazie rozwoju liści (BBCH 1-13) w zależności od terminu siewu .

W ubiegłym tygodniu wystąpiły wahania temperatury od 4,5⁰C do 19,7⁰C. Wilgotność względna powietrza mieściła się w przedziale od 43% do 97 %, opad deszczu 0,0- 2,3 mm, temperatura gruntu 11,3⁰C-20,5⁰C prędkość wiatru 0,4 do 6,7 m/s.

Zagrożenia:

Chwasty jednoliścienne i dwuliścienne:

-chwastnica jednostronna-

- komosa biała, psianka czarna, szarłat szorstki , ostrożeń polny, psianka czarna

Progi szkodliwości gatunków chwastów dla kukurydzy są następujące: komosa biała –2 szt./m², szarłat szorstki –1–2 szt./m², ostrożeń polny –1 szt./m², psianka czarna –1 szt./m², chwastnica jednostronna –3–6 szt./m², rdestówka powojowata –kilkanaście roślin/m².

Zalecenia:

Zalecane zabiegi odchwaszczające. Po przekroczeniu progu szkodliwości można zastosować środki ochrony roślin zawierające substancje aktywne izaksafłutol + tienkarbazon metylu, S-metolachlo – rośliny jednoliścienne, terbutoflozyny, mezotrion oraz izoksafłutol – rośliny dwuliścienne

Zagrożenie :

Ploniarka zbożówka

Ciało owadów dorosłych ploniarki jest czarne, od strony brzusznej żółte. Skrzydła są przezroczyste, szarawe z tęczowym połyskiem. Długość ciała samic wynosi 1,8–2,0 mm, samców 1,5–1,7 mm. Jaja są wąskie, białe lub kremowe, podłużnie bruzdkowane oraz poprzecznie prążkowane i mają wymiary 0,7 mm×0,16 mm. Larwa ma długość do 4,5 mm, jest kremowa lub jasnozielona, cylindryczna, z przodu spiczasta, a na końcu zaokrąglona. Bobówka ma kształt wrzecionowaty, barwę ochry lub brudną, długości około 3 mm. Intensywne loty muchówek i składanie jaj przypadają w okresie rozwijania przez kukurydzę 1-2 liści właściwych, co przypada od końca kwietnia do połowy maja (w zależności od terminu siewu). Najwięcej jaj samice składają na koleoptyrach, a także zawiązkach łodyg. Przy spóźnionym nalocie jaja mogą być składane również pomiędzy 2. a 3. liściem, a także na dolnych powierzchniach blaszek najniższych liści. Najczęściej na jednej roślinie spotyka się 1-2 jaja szkodnika, co ma później przełożenie na obecność w roślinie jednej, rzadziej dwóch larw. W zależności od przebiegu warunków pogodowych, a zwłaszcza temperatury, po 7-15 dniach wylęgają się larwy, które wgrzyzają się do tkanek. Okres żerowania larw w roślinach jest stosunkowo długi i wynosi od 2,5 do nawet 5 tygodni. W wyniku żerowania ploniarki zbożówki następują: spadek powierzchni asymilacyjnej liści, różnicowanie wysokości roślin, rozkrzewienie, opóźnione wiechowanie, kwitnienie, zapylenie i dojrzewanie kukurydzy, a także wytwarzanie mniejszych, słabiej zaziarnionych i niżej osadzonych kolb.

Próg szkodliwości:

- gdy w roku poprzednim larwy uszkodziły co najmniej 15% roślin, wówczas zwalczanie chemiczne szkodnika będzie uzasadnione.

- jeżeli stwierdzi się obecność 2 lub więcej larw (albo poczwerek) na 1000 roślin zbóż ozimych, wówczas można przewidywać, że zagrożenie w kukurydzy będzie duże. Podstawą do wykonania interwencyjnego zwalczania szkodnika jest stwierdzenie obecności średnio 5 (lub więcej) jaj na 10 roślin.

Zalecenia:

Zabiegi chemiczne wykonujemy preparatami zawierającymi metiokarb, tiachlopyrd+deltametryna

Decyzje o zastosowaniu ochrony chemicznej należy podjąć na podstawie własnego monitoringu stanu fitosanitarnego plantacji i doświadczenia.

Od 1 stycznia 2014 r. profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin mają obowiązek stosowania zasad integrowanej ochrony roślin.

Zgodnie z ustawą o środkach ochrony roślin z dnia 8 marca 2013 r.:

- Środki ochrony roślin mogą być stosowane jeżeli zostały dopuszczone do obrotu i stosowania.
- Środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,
- Przeciwdziałać zniesieniu środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków oraz planować stosowanie środków ochrony roślin z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem.
- Środki ochrony roślin stosuje się zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, sprzętem sprawnym technicznie i skalibrowanym.
- Zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych mogą być wykonywane przez osoby przeszkolone, zgodnie z art. 41 ww. ustawy.
-
- Profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin są zobowiązani do prowadzenia dokumentacji dotyczącej stosowanych środków ochrony roślin i przechowywania jej przez co najmniej 3 lata

